

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Viduarum curam quantam habeat Deus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Nihil vestis pretiosæ, nihil supellec̄tilis argenteæ admisit: & quæ vel inuita à Principibus viris obtrusa sunt, ad templorū natum remisit. Mirus erat in ea affectus, erga Christi Passio- nem, de qua sine suspirijs non cogitabat, sine lachrymis non lo- quebatur; & , si vel ad mensam aliquid legi audiret, ita in amorem pro se passi Domini rapiebatur, vt cibi suique obliu- sceretur. Multa sacrorum millia Deo offerri curauerat, vt ali- quid doloris persentiseret, in honorem Christi crucifixi. Im- petravit. Itaque feria quinta, singulis hebdomadis, coepit in- credibilem quandam pati cruciatum, quasi sub costis lancearum acutissima esset trajecta à latere per ipsa præcordia ascendentē. Atque hunc cruciatum à die Iouis, usque ad Sabbati diem, tanta patientia, quanta molestia, sustinebat. Inquisitum est in huius tormenti caussam, post mortem illius, balsamoque im- buendæ intestina sunt eviscerata. Ibi eximij candoris inuen- tus est lapis cordis humani speciem præ se ferens. In hoc ala- bastrino corde quinque lapilli, velut præcipuorum Christi vul- nerum imagines, infixi erant, gemmarum instar, aut sangu- nearum gutterum, lucidissimè punicantes. Basis illius alaba- stri, non tantum, more cordis usitato leniter acuminata erat, verum etiam ita tenui mucrone cuspidata, vt quoties se ver- ret, intestina punctim excruciascat. Cor hoc alabastrinum at- que lapilli inter varios Principes & Monarchas distributi eriam- num, cum honore afferuantur. Anima morientis visa est à Diuis in cælum vocari ac perduci. Corpus, cum in templo ex- poneretur vili habitu amictum, corona regia ad pedes apposi- ta, mirabiles in concurrentium animis pietatis motu's excita- bit, clarèvidentium quām utile sit calcasse honores, & Mundum contempnisse. Sed, vt dixi, tota vita & ea, quæ morienti contigerunt huic loco idonea, in ipso, qui de vita eius scriptus est libro, reperiuntur: vti & alia miranda de S. Franciscā Ro- manā, de MARIA Victoria Genuensi, deque alijs, in eam vi- ta non ita pridem edita.

VIII.

1. Tim. 5. 3.

Hæc atque alia talia sunt, quæ statum hunc mirè com- mendabilem & honorabilem reddunt. Qua de cauſa merito S. Paulus scripsit ad Timotheū; *Viduas honorare;* merito David Thccui-

Thecuitidem honorauit dicentem: *Heu mulier vidua ego sum: 2. Reg. 14. 6.*
mortuus est enim vir meus. Quia ipse Deus peculiarem habet
 viduarum rationem, perque illas multa, & illis vicissim multa
 praestitit. Ad Eliam dixit: *Surge & vade in Sarepta Sidonie-* 3. Reg. 17. 9.
rum, & manebis ibi: praecepi enim ibi mulieri viduae, ut pascat te.
 Pauit sanè illum, sed magis ipsa cum filio pasta est; *hydria fari-*
na non deficiente, nec lecytho olei minuto; filio insuper eius ad vi-
 tam reuocato. Nec sine caussa, cum dixisset Propheta; *Domi-* Psal. 145. 9.
nus custodit aduenas, pupillum & viduam suscipiet, addidit: *& vias*
peccatorum disperdet. Quin saepe grauia est comminatus viola-
 toribus viduarum. *Vidua & pupillo non nocebitis,* inquit, si la- Exod. 22. 22.
seritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum:
& indignabitur furor mens, percutiamque vos gladio, & erunt uxo-
res vestra viduae, & filii vestri pupilli. Nempe Dominus Deus ipse Deuter. 10. 17.
est Deus Deorum, & Dominus Dominantium, Deus magnus, & po-
*tens, & terribilis, qui personam non accipit, nec munera, facit ini- Psal. 67. 6.
dicium pupillo & viduae. Quare vae illis, qui alioqui desolatas, &
 Deo tam charas viduas fraudibus, calumnijs, & quibuscumque
 malis artibus possunt, spoliant, depauperant, vexant: quam
 desperatè, coram summo iudice, apparebunt? turbabuntur à
 facie eius, patris orphanorum, & iudicis viduarum. Si enim ad
 eum, qui tantum non benefecit, dicet: *Vidua dimisisti vacuas,* Iob. 22. 9.
 quid illi audient, qui viduam & aduenam interfecerunt? qui, Psal. 93. 6.
 conspiratione facta, dicunt: *Opprimamus pauperem iustum, &* Sap. 2. 10.
non parcamus viduae? qui viduarum domos euacuauerunt? qui
 illis iure debita fraude negant? à viris relicta testamenta qui
 euertunt? qui mille modis miserias circumscribunt? Inter dam-
 natos qui vultulantur, alijs terminos transtulerunt, diripuerunt gre- Iob. 24. 2.
 ges, asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt, pro pignore, bo-
 uem viduae. Subuerterunt pauperum viam, & oppresserunt pariter
 mansuetos terræ. Summa calamitas est illius, de quo dicitur
 ibidem: *Obliviscatur eius misericordia: dulcedo illius vermes: non fit* vers. 20.
in recordatione, sed conteratur quasi lignum infructuosum. Cui?
 vidua enim bene non fecit. At quisquis bene facit, quisquis con-
 solatur, quisquis defendit cauillas viduarum magnæ spem ha-
 bet retributionis. Sicut ille qui dixit: *Cor vidua consolatus sum.**

Iob. 29. 13.

Act. 9. 39.

IX.

Ivan. 4. 16.

1. Tim. 5. 11.

Ite maque: *Si negaui, quod volebant pauperibus, & oculos viduas pettare feci.* Denique, quid pro sit, viduis benefacere, Apol. lica historia docet. Nam ad mortuam Tabitham Petrus cum aduenisset, duxerunt illum in cenaculum: & circumstiterunt illum omnes viduae flentes, & ostendentes eis tunicas, & vestes quas facib illis Dorcas. Quemadmodum ergo optimi olim oratores, dum diloricatis vestibus vulnerum cicatrices monstrabant eorum, quorum caussam agebant; ita & viduae illae perorabant, Petrum que vestes sibi à Dorcade factas exhibuerunt, quibus motus est, remotis ut arbitris pro defuncta oraret, eamque à morte exaltaret. *Et cum vocasset sanctos, & viduas, assignauit eam viuam.* Viuere enim planè digna erat, cuius liberalitate tot viduas sustentarunt. Ad eundem modum ipse quoque Christus iudex venturus vita sempiterna dignos indicabit omnes illos, pro quibus, si ceteri omnes tacebunt, viduarum vestes & beneficia caussam dicent. Videant ergo viduae, quo loco sint apud Deum, à maritis desertæ; & quo honore apud homines dignæ, quæ immitibus & faxeis fibris despicabiles videntur.

Hæc autem omnia intelligi par est de viduis, quæ verè vi duas sunt. Verè vidua est, non solum quæ verè orba & deserta est, sed quæ etiam ei se statui conuenienter gerit. Qualis non fuit illa, quæ Domino dicenti: *Vade, voca virum tuum, & veni huc,* respondit: *Non habeo virum.* Itaque eam severè perstrinxit IESVS, Bene dixisti, inquiens, *Quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti; & nunc quem habes, non est tuus vir.* De talibus Timotheo Apostolus sic loquitur: *Adolescentiora vi duas denira, nec admitte in collegium viduarum Deo dicaturum.* Sunt enim leuiores; sunt mutabiliores; & à castitatis professione resiliunt facile; amatioisque sectantur, cum quibus occulte fornicatae, tandem publicè, & palam volunt nubere, idque in Christi iniuriam, cui iam ante, per castitatis votum se despoledant. Hoc enim est, quod ait: *Cum enim luxuria fuerint in Christo, nubere volunt, habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt.* Similiter autem & otiosæ discunt circuire domos: non solum otiosa, sed & verbosa, & curiosa, loquentes, quæ non oportet.

His